

[Emmert Andersen]

For det andet er det Danmarks hovedstad, vi snakker om. Det er ikke en ganske almindelig kommunes problemer. Det er vores alle sammens problemer. Hele Danmarks befolkning har interesse i, at der nu sker noget omkring Københavns Havn.

Når der ikke er sket noget, er det nok, fordi, som ministeren har nævnt, der ikke har været et samlet løsningsforslag. CD mener, at det er rigtigt opfattet. Det er derfor, vi ikke har kunnet komme videre.

CD er enig i, at der skal nedsættes et hurtigtarbejdende udvalg, et havneudvalg, og vi er også enige med Socialdemokratiet om sammensætningen af dette udvalg. Så vidt vi kan se, indeholder det de relevante parter. Det, det skal nå frem til, er, at der kan skabes en bred politisk enighed om modellen for Københavns Havn, om økonomien, finansieringen og organisationsforholdene. Først herefter kan man udarbejde den konkrete plan i detaljer.

Altså det, vi må anbefale, er, at vi nedsætter det hurtigtarbejdende udvalg nu, at det får en begrænset tid til at komme frem til en løsningsmodel. Jeg mener, at vi må kunne skabe en bred enighed i dette Ting om disse ting, som ministeren er kommet med. Vi ligger ikke særlig langt fra hinanden, vi er enige i intentionerne, og vi er enige i målsætningen. Jeg skal blot til slut sige for god ordens skyld, at CD dog anbefaler ministerens model.

Kirsten Madsen (FP):

Med baggrund i den situation, der er gælden de i 1987 for Københavns Havn, hvor transportstrukturen er så væsentligt ændret, at havnen ikke længere har sin hidtidige funktion for byen, mener Fremskridtspartiet ikke, at det er en statsopgave at løse Københavns Havns planlægning, men at det er en sag, københavnere selv må afgøre. I en så økonomisk anstrengt krisetid med en stor udlandsgæld er det ikke et velvalgt tidspunkt at søge at finde flere og uhyre kostbare investeringsprojekter.

Fremskridtspartiet mener, at det offentlige hurtigst muligt bør afhænde de grunde, det ejer i og omkring Københavns Havn, således at de derved frigjorte midler kan bruges til at nedbringe den alarmerende udlandsgæld eller anden offentlig gæld.

I modsætning til de to beslutningsforslagsstillere mener Fremskridtspartiet, at det ville

være bedre at opfordre regeringen til for det første hurtigst muligt at afhænde alle offentligt ejede grunde, for det andet at overlade planlægning af Københavns Havns fremtid til de driftige erhvervs- og handelsfolk, der er villige til at ofre tid, penge og kræfter på en sådan opgave.

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for de to beslutningsforslag B 25 og B 34.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Fra Kristeligt Folkeparti vil vi også gerne give vores kommentarer med på vejen til løsning af de opgaver, der eksisterer i forbindelse med Københavns Havn. Det er klart, at det er et meget stort projekt, og derfor er det også nødvendigt med et samarbejde imellem forskellige instanser. Som det også er nævnt i ministerens tale, er det Københavns Kommune, Trafikministeriet, Miljøministeriet og Havnevæsenet og andre institutioner, som har interesse deri. Det er også ganske klart, at det skal være et hurtigtarbejdende udvalg, for at de funktioner, som er i gang derude i området, ikke skal gå i stå, eller for, at der sker noget helt andet. Man skal ikke spænde ben for en udvikling, som er i gang. Derfor må udvalget også varetage de interesser, som er i gang derude, samtidig med at det finder en løsning for hele området.

Det er de økonomiske og organisatoriske aspekter i projektet, der er de vigtigste. Derudover kommer trafikplanlægningen derude. Det er også en stor opgave. Måske kunne det så være med til at løse problemerne på den måde, at der også blev skabt f.eks. en S-togsforbindelse til Kastrup. Mig bekendt er der ingen S-tog, der kører ud på Amager på nuværende tidspunkt, så det var måske noget, der kunne løses ved samme lejlighed.

Det er ganske klart, at det er en kommunal opgave, eftersom det er en kommunal havn, men da det også er hovedstadens havn, må vi nok se i øjnene, at det ikke bare er en kommunal opgave, men det er en landsopgave og dermed også Folketingets opgave at gå ind i dette projekt. Det skulle gerne ende med at blive en positiv udnyttelse for byen som helhed og for landet ligeså.

Vi er her ude i et område, hvor der skal tages hensyn både til erhvervslivet, til boligområderne, til fritidssamfundet, som vi jo også lever i,